

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/107/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113000427
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2113000427.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Janky Klčovej a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci obžalovaného E. O., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 21.4.2016, č.k. OT/232/2013-209, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9.2.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný: E. O., nar. XX.X.XXXX v Z., bytom M., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov

odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 1 k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 21.4.2016, č.k. OT/232/2013-209 bol obžalovaný E. O. uznaný za vinného zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa §20 k §194 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže spolupáchatelstvom podľa §20 k §212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Za to ho odsúdil podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m), §38 ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 41 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 26 (dvadsaťšesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie voči výške trestu. Obžalovaný odôvodňoval svoje odvolanie neprimeranou výškou trestu, ktorý mu bol uložený napadnutým rozsudkom. Poukazoval na to, že momentálne vykonáva trest odňatia slobody vo výške 28 mesiacov, čo vysoko prevyšuje trestnú sadzbu daného paragrafu, za ktorý bol súdený. Na verejnom zasadnutí doplnil obhajca obžalovaného

odvolanie s tým, aby súd zvážil trest a jeho výšku, a zvážil aj prihliadnutie na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, keďže obžalovaný urobil na súde vyhlásenie o vine.

Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Krajský súd vzhľadom na dôvody odvolania smerujúce len čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu obmedzil svoju prieskumnú povinnosť len na tento výrok.

Pokiaľ ide o samotný výrok o treste je potrebné uviesť, že okresný súd pri ukladaní trestu sa dôsledne riadil príslušnými ustanoveniami zákona, pochybenie okresného súdu však krajský súd vzhliadal v tej podobe, keď okresný súd neuznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, teda že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, keď urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Tdo/63/2016 zo dňa 25.10.2016).

Poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, teda orgánom činným v trestnom konaní (v rámci prípravného konania) a súdu, to však neznamená, že páchatel takto musí bezpodmienečne napomáhať všetkým týmto orgánom, ktoré sú príslušné na vykonávanie jednotlivých štádií trestného stíhania. Obžalovaný urobením vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku umožní prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a § 36 písm. n) Trestného zákona

prítom môžu byť obžalovanému priznané a zohľadnené aj kumulatívne. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona spočíva v priznaní sa páchatel'a k trestnej činnosti a zároveň jej úprimnom oľutovaní. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, ktorá je zohľadnená po postupe v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku, sa stáva v určitom zmysle kvalifikovanou okolnosťou majúcou za následok možnosť nevykonania dokazovania v určitom rozsahu na hlavnom pojednávaní. Pri jej uznaní v štádiu súdneho konania nedochádza automaticky k negácii, resp. nepoužiteľnosti poľahčujúcej okolnosti priznania sa a oľutovania trestnej činnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona.

Z uvedeného dôvodu preto krajský súd akceptoval námietku obžalovaného v tomto smere a reparaoval rozsudok okresného súdu a zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste. Pri konfrontácii poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 písm. l) (priznanie obžalovaného), písm. n) Trestného zákona a priťažujúcich okolností v zmysle § 37 písm. h/, písm. m) Trestného zákona je nepochybné, že u obžalovaného je vyvážený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v dôsledku čoho bolo potrebné túto okolnosť zohľadniť a postupovať v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona a ukladať obžalovanému trest v rámci trestnej sadzby a to v rozmedzí 6 mesiacov až 3 rokov stanovených pre prečin krádeže v zmysle § 212 ods. 3 Trestného zákona. Je potrebné však tiež zdôrazniť, že nemožno opomenúť skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ 19-krát súdne trestaný, a toho času vykonáva trest uložený rozhodnutím Okresného súdu Trnava sp.zn. 2T/77/2015 vo výmere 28 mesiacov. Preto mu súd neuložil trest na dolnej hranici trestnej sadzby, pretože je nepochybné, že v osobe obžalovaného ide o páchatel'a u ktorého sa nejedná o jednorazové vybočenie z medzí zákona, ale ktorého pestrá trestná minulosť nasvedčuje záver o problematickej možnosti nápravy obžalovaného. Trest v jeho prípade tak bude plniť najmä represívnu funkciu a funkciu ochrany spoločnosti pred páchatel'om počas jeho pobytu vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Vychádzajúc z týchto skutočností preto krajský súd dospel k záveru, že úhrnný trest vo výmere 18 mesiacov bude trestom primeraným a bude zodpovedať požiadavkám zákona.

Čo sa však týka námietky obžalovaného, že uložený trest prekračuje povolenú výmeru, keďže momentálne vykonáva trest odňatia slobody vo výške 28 mesiacov, tak táto je nedôvodná. Súd podotýka, že v zmysle ustanovenia § 43 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie. Tresty uložené obžalovanému (resp. spolu s trestom ktorý odsúdený ešte nevykonával) túto najvyššiu výmeru neprekračujú.

Rovnako tak súd nemohol ukladať ani trest súhrnný, pretože skutok, pre ktorý je obžalovaný aktuálne súdený (zo dňa 24.11.2013), nie je vzhľadom k skutkom viažucim sa k rozhodnutiu Okresného súdu Trnava sp.zn. 2T/77/2015 zo dňa 6.10.2015 (skutky z dní 5.11.2013 a 8.3.2015) v neprerušenom súbehu.

Rovnako tak je prerušený súbeh skutku aktuálneho (24.11.2013) a skutku z rozhodnutia Okresného súdu Trnava sp.zn. 0T/155/2014 zo dňa 16.8.2014 (skutok zo dňa 14.8.2014), k prerušeniu súbehu prišlo vyhlásením rozhodnutia Okresného súdu Piešťany, sp.zn. 1T/126/2013 dňa 3.3.2014.

Krajský súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10-tich rokoch už bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.